

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Sebastiani Henrici Penzingeri, Consistorialis
Passaviensis, Decani, & Parochi in Trauttmanstorff ad
Laitam Bonus Ordo Triplicis Formatae Concionis Moralis In
Omnia Festa Sanctorum In Amplissima ...**

Penzinger, Sebastian Heinrich

Solisbaci, 1698

In Festo Circumcisionis Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51763](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51763)

JANUARIUS.
IN CIRCUMCISIONE DOMINI.
CONGIO PRIMA.

Textus. *Vocatum est Nomen ejus JESUS.*

Thema. De cultu, & reverentia, quæ convenit Sacratissimo nomini JESU.

Exordium. **R**egius Psalmista Psalmo 148. excellentiam Sacratissimi nominis JESU decantat: *Reges terra, & omnes populi, Principes, & omnes Judices terra, laudent nomen Domini, quia exaltatum est nomen ejus solius.* Idem in nova lege deprædicat Sanctus Paulus ad Philippen-
ses cap. 2. *Dedit ei nomen, quod est super omne nomen, ut in nomine JESU omne genu flectatur, cælestium, terrestrium, & inferorum, & omnis lingua confiteatur: quoniam Dominus JESUS CHRISTUS in gloria est Dei Patris.* Citatum textum explicant Cornelius à Lapide, & Tirinus in hunc locum: *Cælestium; id est eorum, qui in cælis sunt, puta Angelorum, hominumque beatorum, terrestrium, id est, hominum, qui in terra degunt, & inferorum, puta eorum, qui expiantur in Purgatorio, & eorum, qui damnati sunt in inferno, sive homines sint, sive Dæmones.* Ita Cornelius: *Omnes ei exhibeant reverentiam Angeli, homines, & dæmones,* ita Tirinus. Hinc S. Paulus epistola 1. ad Corinth. cap. 12. fatetur: *Nemo potest dicere Dominus JESUS, nisi in Spiritu Sancto: id est, invocare uti oportet, seu proficere ad salutem, nisi per gratiam Spiritus Sancti.* inquit Tirinus in hunc locum. Audiantur Ecclesiæ Scriptores: *Talis Reverentia congruit Nomini JESU, ut nemo possit hoc nomen dicere, id est, invocare uti oportet, seu proficere ad salutem, nisi in Spiritu Sancto, id est, per gratiam Spiritus Sancti.* scribit doctissimus Lyranus in 1. epistolam ad Corinth. cap. 12. *Vocabulum JESU gloriosum, omni adoratu, & cultu appellari debet.* Origenes hom. 14. in cap. 2. Lucæ. Non

Patres:

Lyranus.

Origenes.

Non est nomen, quod cœlestia, terrena, & inferna venerentur cer-
 nua; nisi nomen JESUS, adeo ut, si fieri possit, Deus ipse veneraretur
 nomen ejus. ita Paulus de Palatio in cap. 1. Matthæi. ^{Paulus de} O pondus ^{Palatio.}
 nominis JESU! quis appendere, quis dinumerare, quis aestimare va-
 leat hoc nomen in pondere, nunquam sine pondere nominandus est
 JESUS. exclamat Petrus Cellensis lib. 2. cap. 4. Quod Paulus ^{Petrus Cellen-}
 dixit de pane divino, probet autem se ipsum homo, & sic de pane ^{sis.}
 illo edat, & de calice bibat, hoc idem videtur sentire Paulus, cum
 ab aliquo sumitur proferendum hoc nomen JESUS, & antequam ^{Sileceus.}
 proferat pro re aliqua impetranda, quâ vires naturâ excedat, pro-
 bet se ipsum, hoc est: probabiliter credat, se esse ingratiâ. Sileceus
 lib. de nomine JESU. Expressius scribit Episcopus Monopol. Tom. 4.
 Epit. Sanct. ferm. ordinatum à summis Pontificibus est: Assumen-
 dum est nomen DEI eâ reverentiâ, quâ sacra communio. Desu-
 per Conceptus dabo.

CONCEPTUS I.

Qui primus inter creaturas hoc sacratissimum nomen JESUS
 nominavit, fuit Archangelus Gabriel; creatura, quæ omnium
 primò hoc nomen JESUS audivit nominari, est B. V. MARIA: Ita
 Lucæ cap. 1. invenire est: Et ait Angelus ei; Ecce concipies
 in utero, & paries filium, & vocabis nomen ejus JESUM. Notate
 hoc: E, cœlis summus DEI minister Archangelus Gabriel est, qui
 primò hoc nomen JESUS locutus est, est in terra inter mortales
 electissima & Princeps, quæ nomen JESUS vocari audivit; sicut as-
 seruit & Petrus Damiani ferm. de Nativit. Omnes quippe Prophe-
 tæ aut nescierunt, aut penitus tacuerunt, & reservata est prærogati-
 va dignitatis Angelo Gabrieli, qui sancto ore suo sanctissima Vir-
 gini illud primò evoluit. Cur DEUS voluit, ut omnium primo no-
 men JESU ab Angelo pronunciaretur, à B. V. MARIA audiretur?
 non erra vero, si dixerò ob reverentiâ, ob honorem, qui huic no-
 mini JESU convenit, quem honorem, ac reverentiâ, è cœlesti
 curia Archangelus quam maximè novit, virgo sacratissima Spiritu
 Sancto

Sancto plena, optimè didicit. Pro Angelica natura perorat Origenes, & Gerson: *Vocabulum JESU gloriosum, omni adoratu, cultuque dignum, ab hominibus appellari non debuit, sed ab excellentiori quadam, majorique natura, ita Origenes hom. 14. in Lucam. Et hoc non fortuito, sed ex suprema Trinitatis consilio, ita Gerson. 1. parte de Circumcis. Pro intemerata Virgine perorat Philippus Abbas, Bonæ spei: lib. 1. in Cant. cap. 9. Et quis hoc nomen vel intellexit verius, vel amavit sincerius, vel convenientius predicavit, quam ipsa Virgo Mater, cui primò Angelus nunciavit?*

CONCEPTUS II.

S. Joannes cap. 18. refert, super caput Salvatoris in cruce Judæos titulum affixisse: *JESUS Nazarenus*, &c. Signanter Joannes notat: *Et erat scriptum Hebraicè, Græcè, & Latinè*, Lucas cap. 23. habet: *Erat autem, & superscriptio scripta super eum, litteris Græcis, & latinis, & hebraicis.* Cur ordinavit Deus, ut rectè his tribus linguis sacrum nomen scriberetur? Notate: In terra dari linguas notum est, ex S. Paulo disco, & in cælo dari linguam: 1. ad Corinth. cap. 13. *Si linguis hominum loquar, aut Angelorum.* Illa lingua Angelorum quis dubitat quin sancta sit; qualis ergo est illa lingua cæli, & Angelorum? Respondet quidam Author, gemma animæ lib. 3. cap. 45. *Per Hebræam Linguam, Angelorum exprimimus.* Græcam & latinam linguam, linguas hominum, sacras esse linguas Ecclesia definivit. Lingua cæli, Angelica hebraica, & sancta, lingua humana græca & latina, etiam sancta, sacratissimum nomen JESU scribi super Crucem Deus ordinavit, in reverentiam, cultum, & respectum sanctissimi nominis JESU, nobisque in documentum, nomen JESU non nisi sanctissimis labiis, sancta lingua, & voce pronuntiandum esse, summè nempè venerandum, & colendum; quod & Moyse docuit Deus.

CONCEPTUS III.

Exodi cap. 6. viderat Moyses Rubum ardentem non consumi; dixit ergo; vadam, & videbo visionem hanc, cum jam proximior ardentibus rubis

Rubo fieret, audivit vocem de rubo; *Solve calceamenta de pedibus tuis.* Cur quæso Moyses denudet pedes? scitote apud Populos Orientis, solvere calceamenta de pedibus, reverentiam signare, sic Turcæ intrantes Moscheam, calceamenta de pedibus deponunt, nudipedes ingrediuntur, ibique consistunt, Reverentiam ergo tacite Deus Moysen edocet, dum calceamenta de pedibus solvere jubet. Sed ad quem finem ea reverentia? De nomine Dei oritura erat quæstio, *Tu quis es?* Nomen Dei, quod Altissimus Moysi promulgaverat, nominandum erat Moysi; jubet ergo Deus, Moyses prius solvat calceamenta de pedibus, ad reverentiam, cultum, & venerationem se præparet, corpus & animum adaptet. Discamus ex hinc nomen Dei JESUS, non tam candida mente, voce sancta, sed & corpore undequaque ad reverentiam composito, caput inclinando, corpus curvando, genua flectendo; vocare, & nominare.

CONCEPTUS IV.

Paulum in mortali carne cœlum sursum divina virtute raptum esse ipse testatur 2. ad Corinth. cap. 12. *Scio hominem raptum usque ad tertium cœlum, &c. & audivit arcana verba, quæ non licet homini loqui,* desuper S. Ambrosius serm. 11. *Adhuc Paulus in terris positus jam in regni cœlestis substantiam transformabatur.* Majora addit S. Bruno de laudibus Eccl. cap. 24. *Vis videre Cherubim, respice Paulum.* Quis dicet causam, cur Paulus adhuc mortali carne circumdatus, corpore in cœlum raptus, in Angelum, Cherub quendam transformatus est? causa patebit ex Actis Apostolorum cap. 9. *Elegit Deus Paulum, qui nomen JESUS gentibus deprædicaret: Vas electionis est mihi iste, ut portet nomen meum coram gentibus, & Regibus, & filiis Israël.* Paulus ergo, ut potè vas electionis futurus, in quo nomen JESUS per totum terrarum orbem deportaretur, prius cœli civis, Angelus quidam fieri debuit, in respectum, reverentiam, cultum & honorem sanctissimi nominis JESU, quod gloriosum nomen, non nisi in glorioso vase erat collocandum, & deportandum.

CONCEPTUS V.

Nato divino infantulo in stabulo Bethlemitico, vigilantes Pastores de hoc certiores facti, ad illum celeri cursu venerunt: *Pastores loqueban-*

quebantur ad invicem, transeamus usque Bethlem, & videamus hoc Verbum, quod factum est, quod fecit Dominus, & ostendit nobis, & venerunt festinantes, & invenerunt Mariam, & Joseph, & infantem positum in praesepe, &c. Lucae cap. 2. Non legitur, quod nato infantulo reverentiam fecerint, aut insigniter honoraverint; e contra tres Reges Orientis, ubi ad stabulum pervenerunt, subito in genua coram infante prostrati, adoraverunt, mente, & corpore honorarunt. *Proidentes, adoraverunt eum*, Matth. cap. 2. Quid Mysterii hic latet? quod Magi ex Oriente, potentes licet sint Reges, & Principes, nihilominus summa reverentia, cultu & honore insigni, puerulum in stabulo reverentur? Pastores e contra licet viles homunciones, speciali reverentia Christum honorasse non tententur? observate; dum Pastores advenerant ad praesepe & stabulum, nondum puerulus sanctissimo nomine JESUS insignitus erat, dum verò tres Reges advenissent, puerulus jam circumcisus, *vocatum est nomen eius JESUS*. Proidentes ergo adoraverunt, honorarunt, JESUM, Doctrina: JESUS hoc nomen, super regias dignitates omni modo, omni cultu, venerandum, colendum, honorandum, nominandum esse. Ita conceptum confirmat mellissimus Doctor: *Ipsa acclamante nomine JESU proidentes adoraverunt, venerantur ut Deum, Regem simul agnoscunt, ex nomine, & corona.*

CONCEPTUS VI.

Postquam Salvator noster in crucem affixus agonizans exspiraret, caeli firmamentum, & terrae elementa, ad reverentiam, ad cultum, ad honorem specialem, se accingunt, & preparant, sol obscuratur, quasi ex reverentia luctum induit, terra tremit, petra scinduntur, ex metu reverentia, infernus honorat, dum animas in illis tenebris reclusas, luci restituit, ut ad corpora sua redeunt, honorificum deferant famulatum, & obsequia: ita textus: *Multa corpora Sanctorum, quae dormierant, surrexerunt*; Latro honorat in cruce agonizantem, Regem & Dominum Paradisi agnoscens & invocans: *Domine memento mei, dum veneris in Regnum tuum*. Centurio miles honorat Dei Filium clarâ voce deprecans: *Verè filius Dei erat iste*: Plebs antea in juriosa, nunc reveretur, & honorat: *Revertebantur percutientes pectora sua*. Quae

ro ego, cœli firmamentum, terræ elementa, ac creaturas quid commovet, quid rapit ad tam subitam reverentiam, cultum, & honorem? advertite: Nomen JESUS tunc super caput morientis affixum erat: & ad nomen JESUS eclipsatur sol, solem justitiæ JESUM reveretur; ad hoc lucidum nomen se tenebras esse opere profitetur. Tremat terra, nomini JESU homagium præstat. Inferni sinus aperitur, nomini JESU supremum Dominium designat. Latro in cruce, Centurio miles, numerosa plebs, excellentiæ & honoris titulos deprædicant, Divinitatem, & Majestatem super universa Regna, & Imperia nomini JESU adscribunt nobis in documentum; omni honore, cultu, & reverentia nomen JESUS ab omni creatura nominandum, colendum, venerandum esse.

Hortor ergo omnes cum S. Thoma Aquinate serm. de circumc. honoremus omni reverentia hoc sacrum nomen JESUS, dum nominamus caput denudando, corpus curvando, genua flectendo: ut nos peccatores justificet, justos lætificet, tentatos adjuvet, omnes nos nomini JESU devotos æternum salvet. Amen.

Epilogus.

P

IN

IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

CONCIO SECUNDA.

Textus. Et vocatum est nomen ejus JESUS, Lucae cap. 2.

Thema. Nomen JESU devotè, ac reverenter pronunciantibus, invocantibus, colentibus; ad temporalem felicitatem, ac æternam salutem utilissimum est.

Exordium.

Almon Proverbiorum cap. 16. affirmat: *Eruditus in verbo, reperiet bonum.* Illud verbum, est dulcissimum nomen JESUS, uti omnes Sacrae Scripturae Patres interpretantur. Eruditè, devotè, reverenter quihoc nomen JESU profert, inclamat, invocat, reperiet bonum temporalis felicitatis, & æternæ beatitudinis: Probemus assumptum Sacrae Scripturae textibus: *Amen, Amen dico vobis, quid*

Textus.
S. Scriptura.

quid petieritis Patrem in nomine meo; dabit vobis, Joan. 17. promittit ipsa æterna Veritas. *In nomine tuo spernemus insurgentes in nobis:* canit David Psal. 43. *Turris fortissima nomen Domini,* Prov. 18. id est; *Nomen Jesu:* inquit Cornelius à Lapide in hunc locum. *Non est aliud Nomen datum sub caelo, in quo oporteat nos salvos fieri.* Scriptum est Actor. cap. 4. *Omnis enim, quicumque invocaverit nomen Domini, salvus erit.* Concludit S. Paulus ad Rom.

Patres:

cap. 10. *Audiantur & Patres: Omnia, quaecunque Deus pro salute humana ordinavit, in nomine JESU comprehenduntur:* inquit S.

S. Bernardus

in Cantica. & iterum in Joannem: *Nomen JESU imploratum, nubilum omne diffugit, & reddit serenum. & iterum, neque tantum lux est nomen JESUS, sed est cibus: an non toties confortaris, quoties recordaris? quid aequè mentem cogitantis impinguat?*

pinguat? quid ita exercitatos reparat sensus, virtutes roborat, ve-
 getat mores bonos, atque honestos, castas fovet affectiones? Nomen
 Jesu omne malum propellit, & omne bonum invehit, scribit S.
 Chryso-
 stomus, unde subdit in Psalm 110. Per nomen Jesu con- s. Chrysto-
 versus est orbis, Tyrannis devicta, Diabolus conculcatus, cæli aper- mus.
 ti, & nos regenerati sumus: Illud nomen si habuerimus splendidi
 erimus. Illud Martyres facit, & Confessores. Perpulchrè Origenes, Origenes.
 præf. in Joannem: Non solum unum bonum Jesus, sed omnia bo-
 na: vita bonum est, Jesus est vita: Joannis cap. 11. Resurrectio
 bonum est, Jesus est resurrectio; lux mundi bonum est, JESUS est
 lux Mundi. Joan. cap. 1. Concludit tandem Origenes: Nomen
 Jesu omnium benedictionum fons est & omnium causa gratiarum.
 Consolatissimè scribit S. Bernardinus Senensis: Tom. 1. serm. 41. S. Bernardi-
 in Lucam: Quicumque scelestissimus peccator debite invocaverit nus Senensi.
 in ultimo vita nomen Jesu, salvabitur, juxta illud Joëlis 2. qui-
 cunque invocaverit nomen Domini, salvus erit. Unde hortatur
 prædictus Sanctus: Qui enim cælum ascendere desiderat, hoc no-
 men Jesu invocet. Divinâ gratiâ invocata, desuper Conceptus
 pandam.

CONCEPTUS I.

Confirmatio

Propheta Habacuc cap. 3. prædicit, quàm miserabile tempus ven-
 turum sit, in quo Judæi rerum omnium penuriam summam patientur:
 Ficus non florebit, & non erit germen in vineis. Mentietur opus O-
 livæ; & arva non afferent cibum. Abscindetur de Ovili pecus, &
 non erit armentum in præsepibus. Propheta misertus calamita-
 tem, remedium præscribit, quo rerum penuria avertatur, fructu-
 um ubertas, & abundantia, verbo, omnis de cælo benedictio, &
 prosperitas inducatur; quale putatis præscribit medium? fors se-
 dulam agrorum & vinearum culturam, indefinentes ruri labo-
 res? non hæc tantum, sed ferventem ac devotam S. Nominis
 JESU invocationem: Exultabo in Deo Jesu meo; quasi diceret: ad
 P 2 devo-

devotam, ac reverentem nominis JESU invocationem, venit fructuum ubertas, rerum temporalium abundantia, prosperitas, & Dei benedictio; dives mellis, & vindemia: Confirmat S. Chryso-
 mus hom. 9. epist. ad Colos. *Ubicunque fuerit nomen JESU, ibi omnia sunt prospera, & prosperè omnia succedunt, ubicunque ad-
 ditum fuerit hoc nomen, cuncta erunt secunda; si Dæmones ejicit, si mortes abigit, multò magis rerum prosperitates efficit.* Discursus
 fors charitati suæ placito Conceptum confirmo.

CONCEPTUS II.

Elegit DEUS Moysen Ducem Israelitici populi, qui ex Ægypto numerosam eduxit cohortem, eiq; multis annis in deserta eremo præfuit, ast planè in terram illam electam, fructibus abundan-
 tem, opibus divitem, fluentem lacte, & melle, non introduxit, sed
 ordinavit providentia divina alium virum, Ducem Josue, qui fi-
 lios Israël in illas deliciarum terras, Judæos victoriosa manu intro-
 duceret, cur rectè Ducem Josue? S. Ambrosius in librum Josue
 scribit: *JESUM NAVE, nominis sacri JESU similitudinem servavit.*
 Litteras enim, Josue nominis, si transponas, invenies Josue idem
 sonare quàm: O JESU! Josue O JESU! ordinavit ergo DEUS du-
 cem, qui populum Israël in terram illam electam introduceret,
 qui aspirando, invocando nomen JESU, Josue, O JESU, signaret, &
 exprimeret: in documentum: pia, devota nominis JESU invocatio,
 agros & vineas reddit fertiles, patriam felicem, familias prosperi-
 tatibus, & DEI benedictionibus abundantes, lacte, & melle suavi-
 tatum, affluentes. Audiatur S. Basilius Seleuciensis: Oratione 49.
*Stetisti quondam sol victoriam Hebræorum præstolatus, JESUM
 Ducem imperantem veritus es: Domini nomen in conservo tuo ho-
 norasti.* Gratori fors auribus vestris discursu argumentum
 prosequor.

CON-

CONCEPTUS III.

Angelus, Dei nuncius, monet Christi nutricium, S. Josephum. Matth. cap. 2. *Accipe puerum, &c. & fuge in Aegyptum.* O Angele Dei, cur non pariter mones Josephum, ut ad longum iter, vitæ necessarium comitatum provideat, ac deferat; de annona non monet Angelus, sed unice præcipit: *Accipe puerum,* quem gratiosum puerum, Angelus antea jam, & prius iussit vocari JESUM, *Vocabus nomen ejus JESUM* Matth. 1. O quoties blando vultu, corpore undequaque ad reverentiam composito, JESUM Josephus nominando invocaverit, invocando duplicaverit! O JESU mi! O Jesule mi! Josephum ergo, quem præviderat Angelus, quia sapius devotè ac reverenter JESU nomen citabit, repetet, invocabit; non monet Angelus ad longam deserti viam, de annona prospiciat; victus necessaria secum deferat, cum nomen JESU sacratissimum, devotè ac reverenter toties nominando, invocando, per consequens aderit omnis terræ fertilitas, prosperitas, abundantia, benedictio. Perpulchrè scribit S. Chrysostomus hom 78. in Epistolam S. Joannis cap. 16. ubi interrogat: *Quid significat: me non rogabitis: responderet Sanctus: Voluit dicere; non indigebitis me advocato, sed nominis mei invocatio satis erit ad omnia consequenda: Ostendit nominis JESU potestatem, siquidem neque visus, neque rogatus, sed appellatus tantum, apud Patrem mirabiles reddit.* Hoc indicare voluit sponsa in Canticis de sponso animarum nostrarum CHRISTO JESU dicens:

CONCEPTUS IV.

Oleum effusum nomen tuum: Cant. cap. 1. *id est* glossatur S. Bernardus serm. 15. in Cantica, *Nomen JESUS,* nomen JESUS, cur quæso oleo comparat? Oleo lemmatis loco subscribo: *impinguat, & alit:* oleum effusum Nomen JESU, nempe hoc Sacratissimum nomen piè nominantibus, invocantibus, pinguedo est temporalium bonorum, nutrimentum, affluentia necessariorum ad vitam

etum & amictum, perpulchrè desuper Origenes præfatione in Joannem: *Nomen JESU omnium benedictionum fons est, & omnium causa gratiarum.* Epigrammate ornatissimo Nomen JESU, & temporaliter prosperrimum decantat Damasus Papa.

Jure pari regnat, communis conditor ÆVI,
Et cum Patre piâ regnat sublimis in avE,
Sidereo Sanctis insidit Numine regniS,
Unde mare, & terras solo videt omnia nutU
Suggestit humanis, & donat munera rebus,

Concludit conceptum Psalmista Regius: Ps. 30. *Propter Nomen tuum enutries me.* Prodest ergo ad felicitatem terrestrem Nomen JESU devotè invocatum; prodest & ad salutem æternam.

CONCEPTUS V.

Oleum effusum est nomen JESU: Oleum, Plinio teste, lib. 1. cap. 103. dura mollescit; obscura clarescit, undè symboli loco subscribo: *Mitigat, & illuminat.* Præter experientiam naturalem, urinatores maris testes produco, hi dum mare durum, inquietum, sævum, ac furens est, furenti mari guttas olei infundunt, ac sic spumantes procellas mitigant; turbidas depellunt nubes, lucis radios procurant. Oleo comparatur nomen JESU, *quia mitigat, & illuminat*: mitigat furentem contra Deum animum; gratiæ supernæ lumine illustrat; exemplum sit S. Paulus, & S. Augustinus,

CONCEPTUS VI.

Ex Actis Apostolorum novimus cap. 9. Quanta ferocia spirans minarum, Saul accesserit Principes Synagogæ, potestatem litteris confirmarent, ut Christianos perimere, interficere sibi liceret. In via totus mutatus ab illo, deponit sævitiam animi, ferociam mentis exiit, jam non nocere, sed prodesse, non extirpare,

pare, sed ædificare fidem in Christum desiderat: *Domine, quid me vis facere.* Brevi illuminatissimus Doctor prædicat Christum per omnes Synagogas; verificatum hæc est symbolum nostrum: *Mitigat & illuminat.* Quid adeò mitigavit, illuminavit cœcè errantem? mitigavit, illuminavit toties piè repetitum Nomen JESUS. Legite epistolas S. Pauli, & ut Genebrardus lib. 3. Chronicorum numerat, quingenties piè repetitum nomen JESUS inveniatis. Desuper Bernardus ferm. 18. in Cantica: *Portabat Apostolus nomen JESU tanquam lumen, & illuminabat mundum, & monstrabat omnibus lucernam super candelabrum annuncians omni loco nomen JESUS.* Augustinum legerimus, quàm immundum & turbidum mare fuerit, perversus Manichæus, errans hæreticus, factus est fidelissimus veræ Ecclesiæ defensor, illuminatissimus Doctor Doctorum, causalem reconciliationis, & illuminationis ipse Sanctus lib. 3. Confess. cap. 4. asserit: *Hoc nomen Salvatoris mei JESU tenerum cor meum piè biberat, & altè retinebat, & quidquid sine hoc nomine fuisset, quamvis litteratum & expolitum, & veridicum, non me totum rapiebat.*

CONCEPTUS VII.

Audivimus Saulum, & Augustinum induratos licet peccatores, tamen illuminatos tandem divinâ gratiâ Ecclesiæ Doctores, & fideles Christi amicos evalisse: hinc mirum, quod Judas Iscariotes in malitia sua induratus finaliter permanserit, & sic æternum perierit. Quæ est causâ, quod Judas non fuerit ad pœnitentiam deductus, ac commotus? causam eruit Euthymius ex cap. 26. Matthæi: Hic legere est, sceleratum Judam magistrum suum perfidis Judæis triginta argenteis vendidisse: *Quid vultis mihi dare, & ego eum vobis tradam?* in horto obviam procedit Salvatori, eum salutans: *Ave Rabbi.* Notate, Sacratissimo nomine JESUS, Magistrum non intitulat, dixisset, pronunciaffet nomen JESUS, Ego JESUM vobis tradam; Ave JESU, nemo dubitat, ut olim Saulus! ut Augustinus, illuminatus, compunctus factus fuisset ad veram contritionem, ad sinceram emendationem, juxta promissa, verbis Joëlis Prophetæ, *omnis, qui invocaverit Nomen Domini, salvus erit.* cap. 2. Confirmo assertum Parabolâ Matth. cap. 25.

CON.

CONCEPTUS VIII.

Inaudierunt Virgines fatuæ: *Amen amen dico vobis, nescio vos, cur nescit? cur excludit à regno cœlorum? causalem dicit sacer textus: Non habuerunt oleum secum.* Nomen JESUS oleum effusum est, didici ex Bernardo serm. 15. in Cantic. non habuerunt oleum secum, idem, quod JESU nomen non invocarunt: dixerunt; Domine Domine, & non mitigarunt Sponsam, clamassent; JESU! JESU! aperi nobis, commovissent, ut illuminatæ ad pœnitentiam, portam, & introitum ad regnum cœleste aperuisset. Ita docent mulieres illæ Isaïæ cap. 4. *Tantummodo invocetur nomen tuum super nos*, id est, *JESUS*, inquit glossa interlinearis, quia, ut concludit Bernardus, *hoc nomen JESUS imploratum lucet.* Lucet, inquam, & illuminat ad salutem spiritualem. Agnoverat hoc pius Jacobus, de quo libet Genes. cap. 47.

CONCEPTUS IX.

Ad agonem perveniens Patriarcha Jacob, à filio Prorege Egypti, Josepho, invisitur, ac blandè consolatur, advertens bono senecio præsentiam Joseph filii sui, inquit sacer textus: *Adoravit Israel summitatem Virgæ ejus, virgæ nempe, seu sceptri quod Joseph quæ Prorex, manu tenebat. Cur adoravit summitatem Virgæ? sciendum: Ægypti Reges in summitate sceptri, quale Joseph in manu tulerat, exaratum & sculptum deportabant nomen Jehova, nomen Dei, unde S. Joannes Damascenus lib. 4. fid. c. 4. per virgam Josephi intelligit crucem Christi, in cujus summitate scriptum est divinisimum nomen JESUS: Adoravit ergo Israel summitatem Virgæ, & invocavit, honoravit Dei nomen, nomen JESUS; edocens omnino Christianum, Nomen JESUS piè invocare, nominare in agone mortis, maxime mitigare Deum ad misericordiam, illuminare hominem ad contritionem, & dolorem, sicquè disponere felicem horam mortis, & post hanc patentem introitum ad regnum æternum; ita Bernardus: *Neque tantum lux est nomen JESUS, sed est cibus, au multo toties confortaris, quoties recordaris, quid æquè mentem cogit impinguat, quid ita excitaros reparat sensus, virtutes roborat, & cogit bonos mores atquè honestos, castas fovet affectiones.**

CONCEPTUS X.

Moriens in cruce Christus, super caput suum affixum volebat pendere titulum nominis JESU. *JESUS Nazarenus.* &c. Joan. cap. 19. cur rectè supra caput? Caput scuto tegitur, sic totum corpus, omnia membra muniuntur, custodiuntur; Caput nostrum Christus est, nos membra in Christo, Nomen JESUS scutum est inexpugnabile, hoc scutum super caput suum affixum voluit Christus: significans nutu, inclinato inquam capite, quod moriens nequit amplius verbis eloqui: sub nomine JESU piè invocato, nominato, nos membra, fideles Christianos, maxime in hora mortis, ut scuto, quàm optimè contra hostes visibiles, & invisibiles muniri, custodiri, ut cum Capite nostro JESU morientes, aternitatem felicem consequamur: ita perorat os aureū in catena: *Sicut in trophæo littera ponuntur, victoriam ostendentes: & iterum hom. 5. in Lucam: Nomen JESUS super crucis summitatem fulgurans, lumen ac salutem morituro impertiatur, ad hoc enim nomen JESUS contremiscunt & horrescunt Demones.* S. Petrus Actorum cap. 4. concludit: *Nec enim aliud Nomen datum est sub caelo, in quo oportet nos salvos fieri.*

Hortor ergo omnes fideles Christianos, cum S. Apostolo Paulo ^{Epilogus.} ad Colof. cap. 3. *Omne, quodcunque facitis in verbo aut opere, omnia in nomine Domini nostri JESU CHRISTI, gratias agentes Deo, & Patri per ipsum.*
Amen.

Q

IN

IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

CONCIO TERTIA.

Textu. *Vocatum est nomen ejus JESUS, Luc. cap. 2.*

Thema. *Nomen JESUS, irreverenter, frivole in vanum nominare; à Deo graviter punitur.*

Exordium. **D**E Alexandro Magno legitur, militem indignè nomen Alexandri ferentem, acerbius habuisse, & expiâsse; quis explicet, quàm rigidè Deus illos habeat, qui sacrum nomen JESUS, in vanum, frivole, irreverenter habent, nominant, & abutuntur? audiainus comminantem Sacram Scripturam:

Textus Sacra Script. *Non assumes Nomen Domini Dei tui in vanum, non enim fontem habebit Deus eum, qui assumpserit Nomen Dei sui frustra Exodi cap. 20. Non usurpabis Nomen Dei frustra, quia non erit impunitus, qui super re vana nomen ejus assumpserit. Deuter. cap. 5. Si homo maledixerit Deum, peccatum accipiet, si autem nominat nomen Domini, morte morietur. Levitici cap. 24. ex his textibus apparet, magnum esse peccatum, nomen Domini, quod est JESUS, vanè, & frivole nominare, cum graves propterea pœnas Deus comminetur.*

Patres. *Audiamus & Patres: Majus peccatum est accipere nomen JESUS in vanum, quàm nomen istud Deus, quia Ecclesia communis, & laudabilis consuetudo, magis honorat istud nomen JESUS, quàm nomen Deus, unde audito nomine JESUS, devoti fideles aut caput inclinant, aut genua flectunt, quod non faciunt audito nomine Deus, qui ergo contra hoc offendit, dehonorando nomen JESUS, magis peccat, quàm si dehonoreret nomen Deus: Ita Abulensis in cap. 20. Exodi. Non est, non est hoc peccato deterius, sed neque par-*

Abulensis. *nàm in eo accessio omnium malorum est, omnisquè confusio, inexpiabile supplicium, intolerabilis pœna. Scribit S. Chrysostr. tom. 1. & 2. de fato, & divina Providentia. Nihil est, quod animum nostrum magis exulceret, & confodiat, quàm quod sanctissimum Dei, &*

S. Chrysostr.

Jesu Christi Domini nostri nomen, quod super omne nomen caelestia venerantur, terrestria adorant, inferna contremiscunt, passim pravorum, effectorumque hominum vocibus scindi; ut minime mirandum sit, si à Christianis populis in tantis calamitatibus constitutis, divina iracundia flagella non amoveantur. Ita perorat Julius Tertius, bulla 23. Implorato Spiritus Sancti auxilio desuper Conceptus producam.

Julius Tertius.

CONCEPTUS I.

Exodi 23. præcipit Deus; Angelum non esse vilipendendum: *Non contemnendum putes: causalem addit sacer textus: Est nomen meum in illo:* desuper discursum formo: Si Angeli non sunt contemnendi, quia in illis est invenire nomen Dei: Michael enim dicitur: *Quis ut Deus?* Gabriel: fortitudo Dei; Raphaël, medicina Dei; quanto minus ipsum in specie sacratissimum Nomen JESUS est vilipendendum, aut contemnendum? At quando nomen JESUS vanè, frivole, irreverenter, ad rem non convenientem nominatur, pronunciatur, Nomen JESU vilipenditur, contemnitur, ergo non ita vanè, frivole, irreverenter ad cachinnos, ad jocum, & res ludricas, sacratissimum hoc nomen JESUS est assumendum, pronunciandum.

CONCEPTUS II.

Lucas cap. 4. narrat, Dæmonem ex homine obsesso clamasse: *Quid nobis & tibi JESU Nazarene, scio quis sis, Sanctus Dei.* Iratus desuper aliàs mansuetissimus Dominus, Dæmonem tacere jussit: *obmutescere!* Videtur Sathan extollere, magnificare nomen sanctissimum JESUS, *JESU Nazarene, scio quis sis, sanctus Dei:* & tamen irascitur, indignatur humilis Salvator, prohibet, ne ulterò proferat, pronunciet Sacratissimum nomen JESUS; *Obmutescere!* cur hoc? Advertite: Sathan irreverenter habuit Nomen JESU: *Quid nobis & tibi? JESU,* inquit, se ipsum prius, quàm sacratissimum nomen JESU nominat, se abjectissimum creaturarum altissimo nomini præfert, præponit; irreverenter ergo quia nomen JESU pronun-

Q

nunciavit; Christus redarguit: *Obmutesce*. Irreverenter ergo vanè, frivole, Nomen JESUS ad quamvis rem ludicram nominare, peccatum est, materia Deum offendens, ad iram & pœnam provocans: agnoverunt hoc gentiles Poeta.

CONCEPTUS III.

Fingunt Poëtæ, etiam Diis, si alios Condeos, vanè, frivole, & viliter habuissent, in pœnam, ad tempus nectare abstinendum fuisse: Indicare voluit gentilitas: Jovem, supremum Numen, summe advertere in irreverentiam Diis factam, illos vanè & viliter vocitando: Si in Diis punitur irreverentia, Condiis illata, quanto magis punitur in hominibus irreverentia, vero, ac unico Deo illata; aut nomen Dei, quod JESUS dicitur, vanè irreverenter pronunciare, est Deum vilipendere, contemnere, ergo vanè nomen JESUS a res planè ludicras nominare graviter punitur: *Si autem nominat Nomen Domini, morte moriatur*. Levitici: cap. 24. Noverat hoc uxor Jobi.

CONCEPTUS IV.

Ad Jobum undique afflictissimum inquit Mulier uxor: *Benedic Deo, & morere*: cap. 2. Viderat uxor, à planta pedis, usque ad verticem capitis, Jobum maritum suum sanie infectum, leproso similem, sibi, & proximis intolerabilem, credit ergo mulier mortem Jobo beneficium futuram, quâ miseriæ cumulatae finem dabunt, hinc benè quasi precatur Marito suo: *morere!* ut nempè desinant hæ temporales miseriæ, & sic ex afflictionibus istis abripiatur. Jam ascultate, quo medio utatur astuta mulier, ut Job citò moriatur; improprio malo abripiatur? *Benedic*, inquit *Deo, & morere*. Septuaginta interpretes legunt: *Dic aliquod verbum contra Deum, & morere*, nomen Dei, Jehova, JESUS, vanè, irreverenter nominare, & morere; mors repentina, casus fatalis, non emanabit. Credebant ergo Veterestimatorati Dei cultores, quod etiam verbū contra Deum dicere, nomen sacratissimum Jehova, JESUS, vanè, irreverenter nominare, ad subitanam mortem, ad pœnam gravissimam infligendam, ad casum quendam exitialem luendum sufficiat. in praxi videamus.

CON-

CONCEPTUS V.

Narrat S. Joannes cap. 18. Ministros Judæorum, cum facibus, & laternis in hortum advenisse, ut mansuetum Agnum, Christum Dominum, caperent, & ligatum ad supplicium deducerent, ac crucifigerent. Dum Salvatori jam jam proximi adstarent, quasi eum manu tangere, abripere possent, quasi fulmine tacti, omnes in terram prosteruntur, ut mortua cadavera, in terram concidunt: quæ causa tam fatalis casus? dico causam fuisse irreverentem nominis Jesu prononciationem; Interrogat eos mansuetus Agnus: *quem quæritis?* Respondet præsens turma: *JESUM Nazarenum*: nomen sacrum sine honore debito, & reverentia, sine capitis denudatione, sine corporis curvatione, sine genu flexione, vanè, frivole, petulanter prononciant, & ceciderunt in terram, corruunt quasi exanimæ. Documentum nobis sit: irreverenter, vanè, petulanter nomen Jesu nominare, certum post se casum temporalis poenæ, utinam non etiam damnationis æternæ, post se trahit. S. Chrysostomus in caput 18. Joannis scribit: *Scit demon concedi ei ulcisci illos, quos nominis Jesu illusores fecerat.* Audite eventum.

CONCEPTUS VI.

Audierant filii Scevæ Principis Sacerdotum, Petrum Apostolum, in nomine Jesu, claudum illum, ad portam Templi Salomonis, re-ctum, & sanum fecisse, viderunt cæteros Apostolos solo nominis Jesu invocatione ab obsessis, immundos Spiritus ejecisse; hi filii Scevæ offendunt unum miserum à Dæmone obsessum, utuntur ergo modo exorcizandi Apostolico; ut Apostolos viderant, & audierant facere, & ipsi faciunt, in nomine Jesu diabolum egredi è corpore obsessi jubent: *Adjuro vos per Jesum, quem Paulus predicavit,* inquirunt, Act. cap. 19. Audite quid contigerit: *Contra quos invaluit demon, ita ut nudi, & vulnerati effugerent de domo illa.* Dæmon ex obsesso in illos exorcizantes irruit, vestes de corpore dilaceravit, planè vulnerabat, dilaniabat; Quæ est causa, quod invocatio nominis Jesu aded malè cedat his Scevæ filiis? causa est; quia irreverenter, vanè, petulanter, hoc nomen Jesus nomi-

Q 3

mina-

minabant, quod ex subsequenti textu colligitur: *Magnificabatur nomen Domini Jesu*: post hunc actum magnificabatur, ergo antea petulanter, contemptim, sine honore, sine reverentia, habitum est Nomen Jesus; Cavere Christiani; si ultus est Deus irreverentiam nomini Jesu etiam à non credentibus illatam, quanto magis ulciscetur in Christianos, si lingua minus modesta reverenti, hoc sacratissimum nomen nominant.

Epilogus.

Hortor ergo omnes Christianos cum Moyse Exodi 20. *Non assumes nomen Domini in vanum, non enim insonitum habebit DEUS eum, qui assumpserit nomen DEI sui frustra*
Amen.

